>p>

NORAKSTS
Lieta Nr. 115029816

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Jelgava 2017.gada 8.februārī

Jelgavas tiesa šādā sastāvā:
tiesnese Iveta Salaka, rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kurā tiesvedība ierosināta sakarā ar /pers. A/ sūdzību par Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes 2016.gada 26.septembra lēmumu Nr.1012/16 "*Par pārsūdzēto lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.PF 772538*".

Aprakstošā daļa

[1] 2016.gada 1.septembrī Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes (turpmāk- VP Zemgales RP vai Iestāde) Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas rotas jaunākais inspektors R.Zakrepskis sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu- lēmumu Nr.PF 772538 (turpmāk- Protokols-Lēmums) par to, ka 2016.gada 1.septembrī plkst.19.00 Jelgavā, pa Ruļļu ielu, virzienā no Vidus ielas uz Platones ielas pusi, /pers. A/ vadīja automašīnu AUDI A4 AVANT, valsts numurs /TL Numurs/, kura reģistrēta ārvalstīs un kuras izmantošanai Latvijā ir nepieciešama atļauja, bet normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā nav saņemta.

Protokolā norādīts, ka /pers. A/ ir pārkāpis *Ceļu satiksmes likuma* 9.panta 4.daļu, par ko atbildība paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk- Latvijas APK) 149.^{25} panta desmitajā daļā.

Saskaņā ar Latvijas APK 32.-37., 268.-274.^{1}pantu un 275.panta pirmās daļas 1.punktu /pers. A/ uzlikts naudas sods 85,- *euro* apmērā.

Nepiekrītot Protokolam- Lēmumam, /pers. A/ 2016.gada 5.septembrī iesniedza sūdzību VP Zemgales RP.

[2] Ar VP Zemgales RP 2016.gada 26.septembra lēmumu Nr.1012/16 "*Par apstrīdēto lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr. PF 772538*" (turpmāk- Lēmums) Protokolā pieņemtais lēmums atstāts spēkā negrozīts, bet /pers. A/ sūdzība noraidīta.

Lēmums pamatots ar turpmāk norādītajiem argumentiem.

[2.1.] Lietā ir strīds par to, vai /pers. A/ 2016.gada 1.septembrī, vadot automašīnu AUDI A4 AVANT, valsts numurs /TL numurs/, ir pārkāpis *Ceļu satiksmes likuma* 9.panta ceturto daļu, par ko atbildība paredzēta Latvijas APK 149.^{25}panta desmitajā daļā, un vai 2016.gada 1.septembrī piemērotais sods administratīvā pārkāpuma lietā Nr. PF 772538 ir likumīgs un pamatots.

[2.2.] Bez /pers. A/ apstrīdēšanas iesniegumā ietvertā paskaidrojuma, Iestāde lietā konstatēja sekojošus pierādīšanas līdzekļus: administratīvā pārkāpuma protokolu Nr. PF 772538, kurā norādīta pārkāpuma būtība un piemērotās tiesību normas, saskaņā ar kurām /pers. A/ saukts pie administratīvās atbildības, policijas jaunākā inspektora R.Zakrepska 2016.gada 22.septembra ziņojumu un citus lietai pievienotos dokumentus (izdrukas no Ceļu satiksmes drošības direkcijas datu bāzes (turpmāk-CSDD), Iedzīvotāju reģistra un Uzturēšanās atļauju reģistra datu bāzes).

Iestāde norāda, ka iesnieguma izskatīšanas gaitā detalizēti tika pārbaudīti administratīvās lietas materiāli, izvērtēts jaunākā inspektora R.Zakrepska dienesta ziņojums par pārkāpuma fiksēšanas apstākļiem, kā arī izvērtēta /pers. A/ sūdzība un tajā minētie argumenti.

[2.3.] Izvērtējot /pers. A/ sūdzību, kā arī administratīvā pārkāpuma protokolā Nr. PF 772538 fiksēto, Iestāde konstatēja, ka automašīna AUDI A4 AVANT ir pastāvīgi reģistrēta Lietuvā ar reģ. Nr./TL numurs/. Uz pārkāpuma konstatēšanas brīdi /pers. A/ nebija saņēmis atļauju ārvalstīs reģistrēta vieglā automobiļa izmantošanai Latvijas teritorijā, ko apliecina lietai pievienotā izdruka no CSDD datu bāzes.

Lietas materiāliem pievienota izdruka no Iedzīvotāju reģistra un Uzturēšanās atļauju reģistra datu sistēmas, kas apliecina, ka /pers. A/ ir Latvijas pilsonis ar deklarēto dzīvesvietu Latvijā- /adrese/. /pers. A/ ir izsniegta Latvijas pilsoņa personas apliecība Nr. PA /numurs/. Sistēmas datu bāzē nav informācija, ka /pers. A/ būtu ieguvis citas valsts pilsonību. No sūdzības pielikumā pievienotās Lietuvas pilsoņa identifikācijas kartes Nr./numurs/ kopijas, izriet, ka /pers. A/ ir ieguvis arī Lietuvas pilsonību, kas apliecina, ka /pers. A/ ir izveidota dubultā pilsonība, saglabājot Latvijas pilsonību. Par iegūto Lietuvas pilsonību likumā noteiktajā kārtībā nav paziņots Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldei.

Iestāde norāda, ka saskaņā ar Pilsonības likuma 9.panta sesto daļu tiesībattiecībās ar Latviju Latvijas pilsoni uzskata vienīgi par Latvijas pilsoni, neskatoties uz to, ka Latvijas pilsoni saskaņā ar ārvalsts likumiem var vienlaikus uzskatīt arī par citas valsts pilsoni.

Ceļu satiksmes likuma 46.pants regulē noteikumu spēku attiecībā uz ārvalsts pilsoņiem un bezvalstniekiem, un tas nosaka, ka šis likums, Ceļu satiksmes noteikumi un citi normatīvie akti, kas regulē attiecības ceļu satiksmes drošības jomā, attiecas arī uz ārvalstīs reģistrētajiem transportlīdzekļiem, kā arī to īpašniekiem, vadītājiem un citiem ceļu satiksmes dalībniekiem, tiem atrodoties Latvijas teritorijā, ja starptautiskajos līgumos, kuru dalībvalsts ir Latvija, nav paredzēts citādi.

No minētajām tiesību normām, kā arī *Ceļu satiksmes likuma* 9.panta ceturtās, piektās un sestās daļas izriet, ka /pers. A/ nav tiesību Latvijā vadīt ārvalstīs pastāvīgi reģistrētu vieglo automobili. Lai /pers. A/ ar minēto automašīnu AUDI A4 AVANT, kas reģistrēta Lietuvā ar reģ. Nr. /TL numurs/, varētu piedalīties ceļu satiksmē Latvijas teritorijā, viņam nepieciešams saņemt atļauju CSDD saskaņā ar *Ceļu satiksmes likuma* 9.panta sesto daļu, kas nosaka, ka Ceļu satiksmes likuma 9.panta piektās daļas paredzētajos gadījumos panta ceturtajā daļā minētā persona (/pers. A/- Latvijas pilsonis) varētu Latvijas teritorijā ceļu satiksmē vadīt vieglo automobili, tai Ministru kabineta noteiktajos gadījumos CSDD jāsaņem atļauja piedalīties ceļu satiksmē. Tā kā /pers. A/, attiecībā uz automašīnu AUDI A4 AVANT, valsts numurs /TL numurs/, šādu atļauju CSDD nebija saņēmis, tad saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 9.panta ceturto daļu, viņam nebija tiesību piedalīties ceļu satiksmē Latvijas teritorijā ar ārvalstīs pastāvīgi reģistrētu vieglo automobili.

Detalizēti izvērtējot administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, Iestāde konstatē, ka /pers. A/ rīcībā ir saskatāmas Latvijas APK 149.^{25}panta desmitās daļas pārkāpums un secina, ka /pers. A/ pamatoti saukts pie administratīvās atbildības.

[2.4.] Attiecībā par sūdzības iesniedzējam piemēroto sodu, Iestāde Lēmumā norāda, ka tā kā /pers. A/ par pārkāpumu piemērots sankcijā noteiktais minimālais naudas sods, nav nozīmes atsevišķi vērtēt Latvijas APK 32.pantā noteiktos kritērijus- izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Iestādes ieskatā, /pers. A/ saukšana pie administratīvās atbildības ir lietderīga nolūkā turpmāk vērst viņa uzmanību uz atbildīgāku attieksmi Ceļu satiksmes noteikumos un Ceļu satiksmes likumā noteikto tiesību normu ievērošanā, tai skaitā arī uz prasībām par ārvalstīs reģistrētu transportlīdzekļu izmantošanas kārtību ceļu satiksmē.

[2.5.] Iestāde norāda, ka izskatot administratīvā pārkāpuma lietu ir ievēroti Latvijas APK 244.panta nosacījumi, pierādījumi novērtēti pamatojoties uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem lietas apstākļiem to kopumā. Lietā pieņemtais lēmums Nr. PF 772538 ir likumīgs un pamatots, /pers. A/ piemērotais sods ir samērīgs ar izdarīto pārkāpumu pie atbilstošiem faktiskajiem apstākļiem.

[3] 2016.gada 27.oktobrī Jelgavas tiesā pēc piekritības no Rīgas rajona tiesas saņemta VP Zemgales RP saņemta /pers. A/ sūdzība, kurā lūgts atcelt Lēmumu un izbeigt administratīvā pārkāpuma lietu.

/pers. A/ sūdzība pamatota ar šādiem argumentiem.

[3.1.] Par lietas faktiskajiem apstākļiem paskaidro, ka 2016.gada 1.septembrī policijas jaunākais inspektors R.Zakrepskis sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PF 772538 par *Ceļu satiksmes likuma* 9.panta ceturtās daļas prasību neievērošanu. Inspektoram paskaidroja, ka viņam ir dubultā pilsonība, uzrādot Lietuvas Republikā izdotu Lietuvas pilsoņa identifikācijas karti, tāpat norādīja, ka viņa pastāvīgā dzīvesvieta ir /adrese/.

Policijas inspektors neņēma vērā, ka ieradies Latvijā īslaicīgi, lai apciemotu mazbērnu pirmajā skolas dienā, tāpat neņēma vērā protokolā norādīto atzīmi, ka nepiekrīt protokola pamatojumam.

[3.2.] Iestāde saskaņā ar Latvijas APK 244.pantu nav pareizi novērtējusi pierādījumus, atbilstoši Latvijas APK 243., 243.[1]pantam.

[3.2.1.] Iestāde pierādījumus ir vērtējusi pretēji likuma prasībām, piedodot ticamību vienam pierādījumam, kas ir jaunākā inspektora R.Zakrepska sastādītais administratīvā pārkāpuma protokols Nr. PF 772538 un 2016.gada 22.septembra ziņojumam, bez pamatotas argumentācijas noraidot sūdzībā norādīto argumentāciju un protokolā veikto atzīmi, ka nepiekrīt izvirzītajam pārkāpumam.

[3.2.2.] Iestāde nav vērtējusi pierādījumus, kas apliecina faktu par /pers. A/ dubultpilsonību, izziņu Nr.2007-183-20 par dzīves vietas reģistrāciju Lietuvā, kas izsniegta 2007.gada 23.jūlijā, kā arī izdrukas par veiktajiem elektrības maksājumiem, izziņu par nekustamo īpašumu un īpašuma tiesību reģistrēšanu nekustamo īpašumu reģistrā.

Iestāde nav vērtējusi dubultās pilsonības tiesisko nozīmi, kas noteic personas piederību pie vairāku valstu pilsonības (pavalstniecības).

Vērš tiesas uzmanību uz apstākli, ka Latvijas Republikas Satversmes tiesas 2012.gada 30.janvāra spriedumā lietā Nr.2011-09-01, par *Ceļu satiksmes likuma* 9.panta ceturtās daļas atbilstību Latvijas Republikas Satversmes 91. un 105.pantam, 3.2.punktā noteikts, ka apstrīdētās normas adresāti ir pilsoņi, nepilsoņi un ārzemnieki, kuriem dzīvesvieta ir Latvijā. Apstrīdētā norma neattiecoties uz ārzemniekiem, kuri Latvijas teritorijā uzturas īslaicīgi. Tādējādi secina, ka attiecībā uz viņu *Ceļu satiksmes likuma* 9.panta ceturtās daļas noteikumi nav piemērojami.

[3.3.] Latvijas APK 243.panta noteikumi noteic, ka pierādīšanas pienākums administratīvā pārkāpuma lietvedībā ir iestādei, kura sauc personu pie administratīvās atbildības, no kā izriet, ka /pers. A/ ir pierādījis visu apstākļu kopumu, kas izslēdz administratīvo atbildību par Latvijas APK 149.[25]panta noteikumu pārkāpumu, jo *Ceļu satiksmes likuma* 9.panta ceturtās daļas noteikumi interpretējami tikai attiecībā uz personu, kura ir Latvijas pilsonis vai nepilsonis, bet minētā materiālā tiesību norma neparedz atbildību personai ar dubulto pilsonību. No kā izriet, ka tiesiskās drošības princips uzliek pienākumu likumdevējam noteikt tik precīzus priekšnoteikumus soda uzlikšanai, lai būtu atpazīstams to plašums un piemērošanas joma. Minētais princips novelk arī administratīvo sodu sastāvu iztulkošanas robežu un nepieļauj tiesu varai (institūcijai) pašai izlemt par soda priekšnoteikumiem. Ja tiesa konstatē, ka tiesību normas iztulkošanas ceļā tās saturs neaptver notikušo, tiesai persona ir jāatbrīvo no soda.

No minētā secina, ka Latvijas APK 149.[25]panta sankcijā norādītais jēdziens par Latvijas pilsoni vai nepilsoni, kā arī tādu personu, kura ir saņēmusi Latvijā izdotu reģistrācijas apliecību, pastāvīgās uzturēšanās apliecību vai uzturēšanās atļauju ir tulkojams sašaurināti un attiecināms tikai uz tiesību normā minētajiem subjektiem. Norāda, ka pretēji rodas situācija, kad citas valsts pilsoņiem vai personām ar dubulto pilsonību ir nesamērīgi ierobežotas tiesības brīvi pārvietoties Eiropas Savienības teritorijā, kā to paredz Latvijā implementētā Eiropas Parlamenta un Padomes 2004.gada 29.aprīļa direktīva 2004/38/EK par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā.

[3.4.] Latvijas APK 9.panta noteikumi paredz, ka par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība. Tādējādi, lai konstatētu administratīvo pārkāpumu, šī tiesību norma noteic administratīvā pārkāpuma sastāva obligātos elementus: objektu, objektīvo pusi, subjektu un subjektīvo pusi. To arī nostiprina Latvijas APK 239.panta pirmās daļas 1.punktā noteiktā tiesību norma, kas noteic, ka lietvedību administratīvajā pārkāpuma lietā nevar uzsākt, bet iesāktā lietvedība jāizbeidz, ja tajā nav administratīvā pārkāpuma sastāva. Izturēkstot kaut vienam administratīvā pārkāpuma sastāva obligātajam elementam, nav administratīvā pārkāpuma sastāva un lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā ir izbeidzama, t.i., administratīvā pārkāpuma sastāva neesamība ir absolūts apstāklis, kas nepieļauj lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā. No kā secināms, ka persona ar dubulto pilsonību nav tiesību normā noteiktais subjekts, kuram aizliegts Latvijas teritorijā īslaicīgi vadīt ārvalstīs reģistrētu transportlīdzekli, vai par kura izmantošanu ceļu satiksmē Latvijā ir nepieciešama atļauja.

Uzskata, ka konkrētajā gadījumā nav konstatējams administratīvā pārkāpuma sastāva visu obligāto elementu kopums. Tādējādi uzsāktā administratīvā lietvedība ir izbeidzama un /pers. A/ ir atbrīvojams no administratīvās atbildības.

[3.5.] Sūdzība pamatota ar Latvijas APK 288.panta pirmo un otro daļu, 289.panta pirmo daļu.

[4] Līdz tiesneses noteiktajam termiņam no lietas dalībniekiem nav saņemti lūgumi izskatīt lietu tiesas sēdē, nav pieteikts noraidījums tiesnesei, nav saņemti ar lietas izskatīšanu saistīti pieteikumi vai lūgumi.

Motīvu daļa

[5] Saskaņā ar Latvijas APK 289.[6] panta pirmo daļu tiesa /pers. A/ sūdzību izskata rakstveida procesā, ievērojot Latvijas APK divdesmit trešajā „a" nodaļā noteikto tiesvedības kārtību.

[6] Tiesa, pārbaudījusi administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, /pers. A/ sūdzībā izklāstītos argumentus un izvērtējusi pierādījumus to kopsakarā, atzīst, ka sūdzība nav pamatota un noraidāma turpmāk minēto apsvērumu dēļ.

[7] Tiesa nav konstatējusi Latvijas APK 289.[12] panta pirmajā daļā norādītos apstākļus, kas ir par pamatu Iestādes Lēmuma atcelšanai.

[8] Latvijas APK 289.[6] panta septītā daļa nosaka, ka izskatot sūdzību administratīvā pārkāpuma lietā, tiesai cita starpā jāizlemj: vai ir noticis administratīvais pārkāpums, vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir vainīga šā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, vai persona ir sodāma par šo administratīvo pārkāpumu, vai ir apstākļi, kas pastiprina vai mīkstina atbildību un kāds administratīvais sods piemērojams personai.

Saskaņā ar Latvijas APK 9.pantu par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība.

Lai personu varētu saukt pie administratīvās atbildības, nepieciešams ar pierādījumiem lietā konstatēt visas administratīvā pārkāpuma

sastāva pazīmes- objektu, objektīvo pusi, subjektu un subjektīvo pusi.

[9] /pers. A/ saukts pie administratīvās atbildības par Ceļu satiksmes likuma 9.panta ceturtās daļas prasības neievērošanu saskaņā ar Latvijas APK 149.^{25} panta desmito daļu, piemērojot naudas sodu 85,- *euro* apmērā.

Latvijas APK 149.^{25} panta desmitā daļa (*redakcija līdz 2016.gada 31.decembrim*) paredz atbildību par tāda vieglā automobiļa izmantošanu ceļu satiksmē, kurš reģistrēts ārvalstīs un kura izmantošanai Latvijā nepieciešama atļauja, bet atļauja normatīvajos aktos noteiktā kārtība nav saņemta, uzliekot naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no 85,- līdz 120,- *euro*.

[10] *Ceļu satiksmes likuma* 19.panta pirmā daļa noteic, ka ceļu satiksmes dalībniekam ir jāizpilda šā likuma, Ceļu satiksmes noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus; jāizpilda policijas darbinieku un to personu norādījumi, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, kā arī jāievēro luksofora signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības.

Saskaņā ar *Ceļu satiksmes likuma* 9.panta (*redakcija līdz 2016.gada 31.decembrim*) ceturto daļu personai, kura ir Latvijas pilsonis vai nepilsonis, kā arī tādai personai, kura ir saņēmusi Latvijā izdotu reģistrācijas apliecību, pastāvīgās uzturēšanās apliecību vai uzturēšanās atļauju, aizliegts Latvijas teritorijā ceļu satiksmē vadīt ārvalstīs pastāvīgi reģistrētu vieglo automobili, izņemot šā panta piektajā daļā minētos gadījumus.

Ceļu satiksmes likuma 9.panta piektajā daļā noteikti gadījumi, kad šā panta ceturtā daļā minētā persona Latvijas teritorijā var vadīt ārvalstīs pastāvīgi reģistrētu vieglo automobili un proti: 1) persona vada vieglo automobili, ko iznomājis (izīrējis) ārvalstīs reģistrēts uzņēmējdarbības veicējs, kas nodarbojas ar autoiznomāšanu (autoizīrēšanu), un to transportlīdzekļa vadītājs apliecina ar transportlīdzekļa nomas (īres) līgumu un ārvalstīs izdotu transportlīdzekļa reģistrācijas apliecību, kurā kā īpašnieks (turētājs, valdītājs) norādīts transportlīdzekļa iznomātājs (izīrētājs); 2) persona vada vieglo automobili, klātesot tādam transportlīdzekļa īpašniekam (turētājam, valdītājam) vai viņa pilnvarotai personai, kas nav šā panta ceturtajā daļā minētā persona; 3) persona strādā algotu darbu ārvalstīs vai mācās tādā mācību iestādē vai uzņēmumā, kurš atrodas ārvalstīs, vai ārvalstīs veic uzņēmējdarbību kā individuālais komersants vai pašnodarbinātā persona; 4) persona ir tāda ārvalstīs reģistrēta tiesību subjekta īpašnieks (dalībnieks) vai amatpersona, kurš veic uzņēmējdarbību; 5) persona ieņem vēlētu amatu citas Eiropas Savienības dalībvalsts pašvaldības lēmējinstitūcijā; 6) personai izsniegta uzturēšanās atļauja (reģistrācijas apliecība) ārvalstīs; 7) vieglo automobili vada tāda persona, kura ir laulātais, pirmās pakāpes radinieks (tai skaitā adoptētais vai adoptētājs) vai otrās pakāpes radinieks tādam attiecīgā vieglā automobiļa īpašniekam (turētājam, valdītājam), kurš saskaņā ar šā panta noteikumiem minēto transportlīdzekli varētu vadīt Latvijas teritorijā; 8) gadījumā, kas nav minēts šīs daļas 1., 2., 3., 4., 5., 6. vai 7.punktā, bet ne ilgāk par piecām dienām, skaitot no dienas, kad persona atbilstoši šā panta sestajā daļā minētajiem Ministru kabineta noteikumiem ir saņēmusi atļauju piedalīties ceļu satiksmē un ne biežāk kā divas reizes kalendārajā gadā; 9) persona vada vieglo automobili, kurš ir reģistrēts ārvalstī, tiek izmantots kā demonstrācijas transportlīdzeklis un kā tāds noteikts vieglā automobiļa ražotāja pilnvarotai personai saistošā līgumā ar vieglā automobiļa ražotāju un kuru ražotāja pilnvarotā persona nodevusi izmantošanai demonstrācijas braucienu nolūkā, to deklarējot Ceļu satiksmes drošības direkcijas uzturētajā transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistrā. Šajā gadījumā atļauju uz vieglā automobiļa ievešanas laiku Latvijā, bet ne ilgāku par diviem mēnešiem saņem vieglā automobiļa ražotāja pilnvarotā persona; 10) Latvijā reģistrēta Latvijas Auto nomu asociācijas biedra, kurš pārstāv starptautisku īslaicīgas auto iznomāšanas (auto izīrēšanas) pakalpojumu sniedzēju Latvijā, darbinieks vada ārvalstīs starptautiskam īslaicīgas auto iznomāšanas (auto izīrēšanas) pakalpojumu sniedzējam reģistrētu vieglo automobili. Šādā gadījumā automobiļa izmantošanu Latvijā reģistrētais uzņēmums deklarē Ceļu satiksmes drošības direkcijas uzturētajā transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistrā.

Savukārt *Ceļu satiksmes likuma* 9.panta sestā daļa nosaka, ka lai šā panta piektās daļas paredzētajos gadījumos ceturtajā daļā minētā persona varētu Latvijas teritorijā ceļu satiksmē vadīt vieglo automobili, tai Ministru kabineta noteiktajos gadījumos Ceļu satiksmes drošības direkcijā jāsaņem atļauja piedalīties ceļu satiksmē. Ministru kabinets nosaka, kādos gadījumos un kādā kārtībā Ceļu satiksmes drošības direkcija šā panta ceturtajā daļā minētajām personām piešķir un anulē atļauju piedalīties ceļu satiksmē.

[11] Atbilstoši Latvijas APK 243.pantā noteiktajam, pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Latvijas APK 243.^{1}pants nosaka, ka pierādīšanas līdzekļi ir pie administratīvās atbildības sauktās personas paskaidrojumi, personu liecības, eksperta atzinums, kompetentās institūcijas atzinums, dokuments, kas satur ziņas par faktiem, rakstveidā vai citā formā, elektroniskie pierādījumi, procesuālajās darbībās rakstveidā vai citā veidā nostiprinātas ziņas par faktiem, lietiskie pierādījumi.

Pārkāpuma objektīvo un subjektīvo pazīmju kopumu, kā arī apstākļus, kas ļauj personu administratīvi nesodīt, konstatē, izvērtējot lietā esošos pierādījumus.

Konkrētā lietā par pierādīšanas līdzekļiem kalpo: administratīvā pārkāpuma Protokols-Lēmums (*lietas 41.lapa*), policijas jaunākā inspektora R.Zakrepska 2016.gada 22.septembra ziņojums (*lietas 42.lapa*), paša /pers. A/ sūdzībā ietvertais paskaidrojums (*lietas 36.lapa*), izdruka no CSDD datu bāzes (*lietas 45-46.lapa*), Iedzīvotāju reģistra un uzturēšanās atļaujas reģistra datu bāzes izdrukas (*lietas 43.-44.lapa*) u.c.

[12] Tiesa konstatē, ka lietā nav strīda par to, ka Protokolā- Lēmumā norādītajā laikā un vietā sūdzības iesniedzējs /pers. A/ vadīja transportlīdzekli, izmantoja tādu transportlīdzekli ceļu satiksmē, kas reģistrēts ārvalstīs un kura izmantošanai Latvijā ceļu satiksmē nepieciešama atļauja, bet kura normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā nav saņemta.

Tiesa secina, ka lietā ir strīds par to, vai sūdzības iesniedzējs /pers. A/ bija tiesīgs vadīt ārvalstī reģistrēto transportlīdzekli, kura izmantošanai Latvijā ceļu satiksmē nepieciešama atļauja, bet atļauja normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā saņemta.

[13] Izvērtējot sūdzībā norādītos argumentus, pārbaudot Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes 2016.gada 26.septembra lēmuma Nr.1012/16 pamatotību, tiesa uzskata, ka Iestāde, pieņemot Lēmumu, ir pilnīgi un vispusīgi izvērtējusi visus lietā esošos pierādījumus, kas minēti šā sprieduma [11] punktā, pamatojoties uz kuriem, Iestāde pamatoti ir konstatējusi, ka /pers. A/ ir izdarījis Latvijas APK 149.^{25} panta desmitajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu.

Tiesa Iestādes pamatojumu atzīst par pareizu un pietiekamu, tāpēc saskaņā ar Latvijas APK 289.^{13} panta trešo daļu, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka Iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šajā gadījumā izvērstāks argumentu izklāts nav nepieciešams, pievienojas iestādes motivācijai un to neatkārto.

Tiesa atzīst, ka Iestādes Lēmumā izdarītie secinājumi balstīti uz noskaidrotiem faktiskajiem apstākļiem, pareizi un pietiekamā apjomā novērtējot normatīvos aktus, kas attiecas uz konkrētās situācijas tiesisko regulējumu. Tiesa nekonstatē apstākļus, kas liktu apšaubīt Lēmumā izdarītos secinājumus par sūdzības iesniedzēja vainu Lēmumā norādītā pārkāpuma izdarīšanā.

[14] Papildus Lēmumā minētajiem argumentiem, tiesa norāda turpmāk minēto.

Tiesa atzīst par nepamatotiem sūdzības iesniedzēja šā sprieduma [3.1.] un [3.2.] punktos norādītos argumentus turpmāk minēto apsvērumu dēļ.

[14.1.] No lietas materiāliem redzams, ka sūdzības iesniedzējam, atbilstoši Pilsonības likuma 9.panta nosacījumiem, ir dubultā pilsonība, proti,

Latvijas Republikas un Lietuvas Republikas, kas lietā netiek apstrīdēts. Pārsūdzot Iestādes Lēmumu, sūdzības iesniedzējs tiesai papildus iesniedza dokumentu kopijas- Lietuvas Republikas pilsoņa identifikācijas karti, izziņu par deklarēto dzīves vietu Lietuvā un izziņu par nekustamo īpašumu reģistrā iereģistrētu īpašumu uz sūdzības iesniedzēja vārda, kā arī iekšzemes maksājuma uzdevumu kopijas par zemes nodokļa samaksu Lietuvas Republikā, kas norāda uz viņa zināma veida sociālo piesaisti ar Lietuvas Republiku.

Vienlaikus lietas materiāliem pievienotas izziņas no Personu datu pārlūka, kas apliecina, ka sūdzības iesniedzējam 2014.gada 3.aprīlī Latvijā ir izsniegta pilsoņa personas apliecība un Protokolā- Lēmumā fiksētajā pārkāpuma izdarīšanas laikā- 2016.gada 1.septembrī viņš savu dzīves vietu bija deklarējis Latvijā, tādējādi, tiesas ieskatā, atbilstoši Dzīvesvietas deklarēšanas likumam, apliecinot savu sasniedzamību tiesiskajās attiecībās ar valsti un pašvaldību. Tiesa neatstāj bez ievērības faktu, ka tikai no 2016.gada 5.oktobra sūdzības iesniedzējs kā savu dzīves vietu ir norādījis adresi Lietuvas Republikā, ko apliecina ziņas no Personu datu pārlūka (*lietas 50.lapa*), tādējādi tikai pēc pārkāpuma izdarīšanas izpildot Iedzīvotāju reģistra likumā noteiktās prasības. Tā kā bez iepriekš minētā arī lietā esošā CSDD izziņa *(lietas 46.lapa)* apliecina, ka laika posmā no 1995.gada līdz šim brīdim sūdzības iesniedzējam /pers. A/ Latvijas Republikā ir vairākkārt bijušas izsniegtas vadītāja apliecības, bet medicīnas izziņas sūdzības iesniedzējam ir izsniegusi /pers. N/ ģimenes ārstes prakse, tiesa nepiešķir lielu ticamību sūdzības iesniedzēja argumentiem, ka 2016.gada 1.septembrī Latvijā viņš ir ieradies īslaicīgi.

[14.2.] Pretēji sūdzības iesniedzēja [3.1.] punktā norādītajam, tiesa konstatē, ka Protokolā – Lēmumā atbilstoši Latvijas APK 248.pantā norādītajām prasībām, cita starpā ir fiksētas ziņas par pārkāpēja dzīves vietu Lietuvā un rakstveida paskaidrojums, kurā sūdzības iesniedzējs pašrocīgi apliecina, ka nepiekrīt protokola saturam un norāda, ka iebraucis Latvijā uz divām stundām apsveikt mazbērnu.

Tiesa norāda, ka tādējādi sūdzības iesniedzējs ir izmantojis Latvijas APK 260.pantā noteiktās pie administratīvās atbildības saucamās personas tiesības sniegt paskaidrojumu, taču vienlaikus nepiekrītot protokola saturam un tādējādi paužot savu attieksmi, tiesas ieskatā, tas vēl nav pietiekošs pamats policijas darbinieka pieņemto Protokolu- Lēmumu uzskatīt par prettiesisku un nepamatotu.

Tiesa atzīst, ka, pieņemot lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā (Lēmums- Protokols), ir ievēroti Latvijas APK Divdesmit otrās nodaļas "Administratīvo pārkāpumu lietu izskatīšana" noteiktie nosacījumi un tiesai nav pamata apšaubīt administratīvā pārkāpuma protokolā norādīto ziņu patiesumu.

Savukārt Iestāde, izskatot /pers. A/ sūdzību par Protokolu- Lēmumu, ir novērtējusi lietā esošos pierādījumus atbilstoši Latvijas APK 244.pantā noteiktajam, ko tiesa jau secināja šā sprieduma [13] punktā. Tiesa vērš uzmanību, ka tas vien apstāklis, ka sūdzības iesniedzējam /pers. A/ ir atšķirīgs viedoklis un izpratne par notikušā apstākļiem, nevar būt par pamatu, lai atzītu, ka Iestāde pierādījumus būtu vērtējusi neobjektīvi un nepamatoti.

[14.3.] Tiesas ieskatā, sūdzības iesniedzēja atsaucei uz Latvijas Republikas Satversmes tiesas 2012.gada 30.janvāra sprieduma "*Par Ceļu satiksmes likuma 9.panta ceturtās daļas atbilstību Latvijas Republikas Satversmes 91.un 105.pantam"* 3.2.punktu nav izšķirošas nozīmes, jo minētajā punktā ir norādīts Institūcijas, kas izdevusi apstrīdēto normu- Saeimas viedoklis, kas cita starpā norāda, ka *Ceļu satiksmes likuma* 9.panta ceturtās daļas tiesību norma nav attiecināma uz ārzemniekiem, kuri Latvijā uzturas īslaicīgi, bet ne Satversmes tiesas izdarītie secinājumi minētajā lietā. Turklāt, sūdzības iesniedzējs, atbilstoši Pilsonības likuma 9.panta sestajai daļai, tiesībattiecībās ar Latvijas Republiku uzskatāms vienīgi par Latvijas pilsoni, nevis ārzemnieku, kā to pamatoti Lēmumā ir secinājumi Iestāde.

[14.4.] Pārējos sūdzībā ietvertos argumentus tiesa nevērtē, ņemot vērā to, ka Latvijas Republikas Augstākās tiesas Administratīvo lietu departaments, atsaucoties uz Eiropas Cilvēktiesību tiesas atziņām, vairākkārt savos spriedumos norādījis, ka no Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6.panta izriet tiesas pienākums argumentēt spriedumus, bet tas nav saprotams kā prasība detalizēti atbildēt uz jebkuru argumentu. Tiesnešiem ir jāuzklausa argumenti, bet viņiem nav pienākuma detalizēti atrunāt jebkuru iesniegumu vai skaidri atbildēt uz jebkuru paskaidrojumu. Tiesai ir atļauts izvērtēt argumentus, kurus tā uzskata par nozīmīgiem no tiesību viedokļa. (*skat. Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2010.gada 11.marta spriedumu lietā Nr. SKA -66/2010).*

[15] Tiesa, izvērtējot lietas materiālus, secina, ka ar lietā iegūtajiem pierādījumiem ir pilnībā pierādīts administratīvais pārkāpums, par kuru atbildība noteikta Latvijas APK 149.^{25} panta desmitajā daļā. Lietā esošie pierādījumi ir pietiekami, pieļaujami un ticami, lai novērstu jebkādas šaubas par to, ka /pers. A/ izmantoja ceļu satiksmē Lietuvā reģistrētu transportlīdzekli, kura izmantošanai Latvijā nepieciešama atļauja, bet tā normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā nav saņemta un tādējādi ar savu rīcību ir pārkāpis Ceļu satiksmes likuma 9.panta ceturtās daļas nosacījumus.

[16] Izvērtējot sūdzības iesniedzējam piemēroto sodu un Iestādes argumentus šajā sakarā (sprieduma [2.4.] punkts), tiesa norāda turpmāk minēto.

Administratīvā soda mērķis ir definēts Latvijas APK 22.pantā, nosakot, ka administratīvais sods tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumus cienīšanas garā, kā arī lai tiesību pārkāpējs, kā arī citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

Tiesa secina, ka, nosakot sodu /pers. A/, ir ievēroti Latvijas APK 32.pantā noteiktie vispārīgie noteikumi soda uzlikšanai par administratīvo pārkāpumu, proti, ir ņemts vērā izdarītā pārkāpuma raksturs, pārkāpēja personība, tajā skaitā viņa materiālais stāvoklis un ienākumi, atbildību mīkstinošu un pastiprinošu apstākļu neesamība un ņemti vērā citi apstākļi, kuriem ir nozīme taisnīga soda noteikšanā.

Tiesa atzīst, ka konkrētajā gadījumā sūdzības iesniedzējam piemērotais sods, kas ir atbilstošs panta sankcijā noteiktajai minimālajai robežai, ir uzskatāms par samērīgu, atbilstošu izdarītajam administratīvajam pārkāpumam un tiesiska mērķa sasniegšanai saskaņā ar Latvijas APK 22.pantu.

Tiesa nekonstatē Latvijas APK 21.pantā noteiktos apstākļus, lai sūdzības iesniedzēja /pers. A/ izdarīto pārkāpumu atzītu par maznozīmīgu un atbrīvotu viņu no administratīvās atbildības, aprobežojoties ar mutvārdu aizrādījumu.

[17] Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka pārsūdzētais Lēmums administratīvā pārkāpuma lietā ir pamatots un tiesisks, tādējādi atstājams negrozīts, bet sūdzības iesniedzēja sūdzība nav pamatota un ir noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz minēto un vadoties no Latvijas APK 289.^{12} panta otrās daļas 1.punktu, 289.^{6} – 289.^{7} panta, 289.^{13}., 289.^{17}- 289.^{18} panta, tiesa

n o s p r i e d a

atstāt negrozītu Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes 2016.gada 26.septembra lēmumu Nr.1012/16 "*Par pārsūdzēto lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr. PF 772538*", bet /pers. A/ sūdzību noraidīt.

Pilns nolēmums sastādīts un pieejams tiesas kancelejā 2017.gada 8.februārī.

Spriedumu 10 (desmit) darba dienu laikā no pilna nolēmuma pieejamības dienas tiesas kancelejā ir tiesības pārsūdzēt Zemgales apgabaltiesai, apelācijas sūdzību iesniedzot Jelgavas tiesā.

Tiesnese I.Salaka